

Wskazania Konferencji Episkopatu Polski odnośnie do nadzwyczajnego szafarza Komunii Świętej

Uwzględniając rozwój posługi nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej w diecezjach polskich oraz postanowienia II Polskiego Synodu Plenarnego, gdzie dla stałego akolity podany jest niższy wiek dopuszczenia do tej posługi, oraz biorąc pod uwagę głosy biskupów i przedłożenie Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Konferencja Episkopatu Polski określa, co następuje:

1. Biskupi diecezjalni mogą upoważnić mężczyzn, a także siostry zakonne i niewiasty życia konsekrowanego w wieku 25 do 65 lat do posługi nadzwyczajnego szafarza Komunii świętej.
2. Kandydaci powinni odznaczać się zaangażowaniem w życie Kościoła, wzorowym życiem moralnym oraz poważaniem wśród duchowieństwa i wiernych.
3. Kandydat winien znać podstawowe prawdy katechizmowe oraz najważniejsze zagadnienia teologiczno-liturgiczne. Szczegółowe zagadnienia wylicza instrukcja dotycząca formacji nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej. W zależności od miejscowych warunków biskup może polecić kandydatowi udział w kursie teologicznym lub zażądać egzaminu.
4. Biskup diecezjalny upoważnia do posługi nadzwyczajnego szafarza na jeden rok kandydata, którego poleca ksiądz proboszcz.
5. Przed upoważnieniem kandydata zaleca się odprawienie trzydniowych rekolekcji albo dnia skupienia.
6. Szafarz nadzwyczajny wykonuje swoją posługę wtedy, gdy liczba kapłanów wobec komunikujących jest za mała. Może on w ramach ważności upoważnienia świadczyć pomoc na terenie całej diecezji; poza diecezją na stałe może to czynić tylko za zgodą ordynariusza tamtej diecezji.
7. Szafarz nadzwyczajny może, za wiedzą księdza proboszcza, zanieść Komunię świętą do domów tylko osobom, których odpowiedni stan duchowy jest znany, zachowując przepisy liturgiczne.
8. Szafarz nadzwyczajny podczas pełnienia tej posługi w czasie Mszy św. winien być ubrany w albę, a jeśli trzeba przepasany cingulum. Pełniąc swą posługę poza Mszą św., może nosić zwykłe ubranie. Siostry zakonne spełniają posługę nadzwyczajnego szafarza w swoim stroju zakonnym, a osoby życia konsekrowanego w swoim stroju.
9. Braci zakonnych obowiązują te same postanowienia. Wyższy przełożony zakonów kleryckich zwraca się do biskupa diecezjalnego o udzielenie pozwolenia na wykonywanie posługi w kościołach diecezji dla nadzwyczajnych szafarzy przez siebie ustanowionych.
10. Posługa szafarza jest bezinteresowna. W sytuacji uzasadnionej może przysługiwać zwrot kosztów przejazdu lub rekompensata, o ile wskutek wykonywania posługi uszczupliły się dochody w pracy zawodowej szafarza.
11. W nadzwyczajnych sytuacjach celebrans może ustanowić ad casum nadzwyczajnego szafarza Komunii świętej zgodnie z tekstem zawartym w Mszale rzymskim dla diecezji polskich na str. 6*.

12. Szczegółowe wskazania odnośnie do przygotowania i stałej formacji nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej znajdują się w osobnej instrukcji.

+ Arcybiskup Józef Michalik
Przewodniczący Konferencji
Episkopatu Polski

+ Bp Stefan Cichy
Przewodniczący Komisji Episkopatu
ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

Warszawa, dnia 9 marca 2006 r.

335. Zebranie Plenarne Konferencji Episkopatu Polski

Źródło: Wskazania Konferencji Episkopatu Polski odnośnie do nadzwyczajnego szafarza Komunii Świętej. „Anamnesis” 12:2006 nr 3(46) s. 17-18.